

ФОНД СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ З ТИМЧАСОВОЇ ВТРАТИ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ

ЛИСТ

від 16.04.2015 р. N 2.4-15-729

З метою уникнення спірних ситуацій при нарахуванні матеріального забезпечення та застосування норм ст. 19 Закону України від 23.09.99 р. N 1105-XIV "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування" (далі - Закон N 1105) виконавча дирекція Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності просить розглянути нашу пропозицію щодо вирішення питання, викладеного в листі газети "Бухгалтерія" від 26.03.2015 р. N 80/8в.

Відповідно до ст. 19 Закону N 1105 застраховані особи, які протягом дванадцяти місяців перед настанням страхового випадку за даними Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування мають страховий стаж менше шести місяців, мають право на допомогу по тимчасовій непрацездатності - виходячи з нарахованої заробітної плати, з якої сплачуються страхові внески, але в розрахунку на місяць не більше за розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом у місяці настання страхового випадку.

Статтею 30 Закону N 1105 визначено, що матеріальне забезпечення та соціальні послуги зі страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності застрахованим особам, які працюють на умовах трудового договору (контракту), призначаються та надаються за основним місцем роботи (крім допомоги по тимчасовій непрацездатності (включаючи догляд за хворою дитиною), допомоги по вагітності та пологах, які надаються за основним місцем роботи та за сумісництвом у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України).

Обчислюють середню заробітну плату для надання допомоги по тимчасовій непрацездатності відповідно до Порядку обчислення середньої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним

соціальним страхуванням, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26.09.2001 р. N 1266 (далі - Порядок N 1266).

Згідно з п. 21 Порядку N 1266 середньоденна (середньогодинна) заробітна плата (дохід) за місцем роботи за сумісництвом обчислюється шляхом ділення нарахованої за розрахунковий період заробітної плати (оподаткованого доходу), з якої сплачувалися страхові внески, на кількість відпрацьованих робочих днів (годин) у відповідному періоді розрахункового періоду за основним місцем роботи.

Якщо особа у розрахунковому періоді за місцем роботи за сумісництвом не працювала кілька днів, що припадають на розрахунковий період за основним місцем роботи для розрахунку допомоги по тимчасовій непрацездатності, оплати перших п'яти днів тимчасової непрацездатності за рахунок коштів роботодавця, середньоденна (середньогодинна) заробітна плата (дохід) за місцем роботи за сумісництвом обчислюється шляхом ділення нарахованої у розрахунковому періоді заробітної плати (оподаткованого доходу), з якої сплачувалися страхові внески за фактично відпрацьовані календарні місяці (відпрацьований час), на кількість робочих днів (годин) за місцем роботи за сумісництвом.

Отже, розрахунок допомоги по тимчасовій непрацездатності проводиться окремо за основним місцем роботи та за місцем роботи за сумісництвом. Єдиним обмеженням у цьому разі є те, що сумарна заробітна плата, з якої розраховуються страхові виплати, за місяцями розрахункового періоду за основним місцем роботи та за місцем (місцями) роботи за сумісництвом не може перевищувати розмір максимальної величини (граничної суми) заробітної плати (доходу), оподаткованого доходу (прибутку), з яких сплачуються страхові внески до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

У зв'язку із вищевикладеним, обмеження, зазначені у пункті 1 частини четвертої статті 19 Закону N 1105, не застосовуються до сумарної суми матеріального забезпечення за основним місцем роботи та за місцем роботи за сумісництвом.

Оскільки Міністерство соціальної політики України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері трудових відносин, соціального захисту, соціального обслуговування населення, виконавча дирекція Фонду соціального страхування з

тимчасової втрати працездатності просить підтвердити або спростувати застосування ст. 19 Закону N 1105 при нарахуванні матеріального забезпечення застрахованим особам сумарно за основним місцем роботи та місцями роботи за сумісництвом. Крім того, з метою надання узгоджених роз'яснень страхувальникам просимо вас поінформувати заявника та виконавчу дирекцію Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності про застосування ст. 19 Закону N 1105 у зазначеному випадку.

В. о. директора

Т. Нагорна